

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą 2000/78”) sprzeciwia się utrzymaniu konstytutywnych skutków ostatecznej w świetle prawa krajowego decyzji administracyjnej z zakresu postępowania dyscyplinarnego w sprawach dotyczących urzędników (decyzja w sprawie dyscyplinarnej), na podstawie której przeniesiono urzędnika na emeryturę z jednoczesnym zmniejszeniem świadczeń emerytalnych, jeżeli

w chwili wydania wspomnianej decyzji administracyjnej nie miały jeszcze zastosowania przepisy prawa Unii, w szczególności dyrektywa 2000/78, ale

tego rodzaju (hipotetyczna) decyzja byłaby niezgodna z dyrektywą 2000/78, gdyby została wydana w czasie jej obowiązywania?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie: Czy dla zapewnienia stanu wolnego od dyskryminacji

a) w świetle prawa Unii jest konieczne takie potraktowanie urzędnika dla celów wymiaru jego świadczenia emerytalnego, jakby w czasie pomiędzy uzyskaniem skuteczności przez decyzję administracyjną a osiągnięciem ustawowego wieku emerytalnego urzędnik nie był na emeryturze, lecz był w służbie czynnej, czy też

b) wystarczy w tym celu uznać za należne nieobniżone świadczenie emerytalne przysługujące w wyniku przeniesienia na emeryturę w chwili określonej w decyzji administracyjnej?

3) Czy udzielenie odpowiedzi na pytanie drugie zależy od tego, czy urzędnik czynnie dążył do podjęcia aktywności zawodowej w federalnej administracji publicznej przed osiągnięciem wieku emerytalnego?

4) W wypadku gdyby (ewentualnie również w zależności od okoliczności określonych w pytaniu trzecim) uchylene z mocą wsteczną procentowego obniżenia świadczenia emerytalnego uznane zostało za wystarczające:

Czy ustanowiony w dyrektywie 2000/78 zakaz dyskryminacji może uzasadniać pierwszeństwo jego stosowania przed sprzecznym z nim prawem krajowym, które to pierwszeństwo powinien uwzględnić sąd krajowy przy wymiarze świadczenia emerytalnego, również w odniesieniu do okresów poboru świadczeń, które miały miejsce, zanim dyrektywa zaczęła mieć bezpośrednie zastosowanie w prawie krajowym?

5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: Od którego momentu miałyby obowiązywać takie „działanie z mocą wsteczną”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster
(Niemcy) w dniu 17 maja 2017 r. – Harry Mensing/Finanzamt Hamm**

(Sprawa C-264/17)

(2017/C 283/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Harry Mensing

Druga strona postępowania: Finanzamt Hamm

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 316 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnotowego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) należy interpretować w ten sposób, że podatnicy-pośrednicy mogą stosować procedurę marży także do wewnątrzwspólnotowych dostaw dzieł sztuki dostarczonych im przez twórców lub ich następców prawnych, którzy nie są osobami objętymi art. 314 dyrektywy VAT?

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 322 lit. b) dyrektywy VAT wymaga odmówienia pośrednikowi prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia dzieła sztuki, nawet gdy brak jest przepisu krajowego zawierającego odpowiednią regulację?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 17 maja 2017 r. – Rhein-Sieg-Kreis/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker
GmbH**

(Sprawa C-266/17)

(2017/C 283/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rhein-Sieg-Kreis

Strona pozwana: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 ⁽¹⁾ ma zastosowanie do zamówień, które w rozumieniu art. 5 ust. 1 zdanie pierwsze tego rozporządzenia nie są udzielane w formie koncesji na usługi zgodnie z dyrektywami 2004/17/WE ⁽²⁾ i 2004/18/WE ⁽³⁾?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2. Czy, jeżeli pojedynczy właściwy organ, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, udziela zamówienia publicznego na usługi bezpośrednio podmiotowi wewnętrznemu, wspólnej kontroli tego organu wraz z innymi współnikami podmiotu wewnętrznego sprzeciwia się sytuacja, w której uprawnienie do ingerowania w publiczny transport pasażerski na określonym obszarze geograficznym [art. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007] jest podzielone między pojedynczym właściwym organem i grupą organów świadczących usługi w zakresie zintegrowanego transportu pasażerskiego, przykładowo w ten sposób, że uprawnienie do udzielania zamówień publicznych na usługi podmiotowi wewnętrznemu przysługuje pojedynczemu właściwemu organowi, zaś zadanie w zakresie taryfy zostaje powierzone związkowi celowemu Verkehrsverbund, którego członkami są oprócz rzeczonoego pojedynczego organu inne właściwe terytorialnie organy?
3. Czy, jeżeli pojedynczy właściwy organ, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, udziela zamówienia publicznego na usługi bezpośrednio podmiotowi wewnętrznemu, wspólnej kontroli tego organu wraz z innymi współnikami podmiotu wewnętrznego sprzeciwia się sytuacja, w której zgodnie z umową spółki rzeczonoego podmiotu wewnętrznego w przypadku podejmowania uchwał w sprawie zawarcia, zmiany lub zakończenia umowy na podstawie zamówienia publicznego na usługi, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, prawo głosu przysługuje wyłącznie temu współnikowi, który samodzielnie lub którego pośredni lub bezpośredni właściciel udziela zamówienia publicznego na usługi podmiotowi wewnętrznemu zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007?
4. Czy art. 5 ust. 2 zdanie drugie lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 zezwala na wykonywanie przez podmiot wewnętrznym usług pasażerskiego transportu publicznego również na rzecz innych właściwych organów lokalnych na ich terytoriach (w tym na niektórych liniach lub innych elementach składowych tej działalności, które mogą wchodzić na terytorium sąsiednich właściwych organów lokalnych), jeżeli nie są one udzielane w zorganizowanej procedurze udzielenia zamówienia na usługi?
5. Czy art. 5 ust. 2 zdanie drugie lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 zezwala na wykonywanie przez podmiot wewnętrznym usług pasażerskiego transportu publicznego poza obszarem właściwości miejscowej organu udzielającego temu podmiotowi zamówienia na rzecz innych podmiotów realizujących zadania publiczne na podstawie zamówień na usługi objętych przepisem przejściowym art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia?